

Желим да похвалим Уроша

Понекад је потребно некога похвалити зато што је својим делима то баш, баш заслужио. Понекад, и само, да би се скренула пажња другој деци да међу њима постоји неко вредан њихове пажње, а да они то можда нису приметили. Из оба разлога желим да похвалим Уроша Марковића.

Урош је скроман, лепо васпитан и ненаметљив дечак. Благ је, добронамеран и пријатан друг. Од недавно сам почела више и чешће да се дружим са њим. Срећна сам због тога јер сам успела и боље да га упознам. Приметила сам колико је нежан и стрпљив према свом брату а онда видела и да је такав са мојом браћом. Верујем да сам у њему пронашла искреног и забавног друга за дуже време. Можда је још неко од вас приметио ове Урошеве особине и сложиће се са мном. Ко није нека се потруди да га боље упозна... Биће ми драго ако се он само насмеје, а да му неће бити непријатно што сам писала о њему.

Волим да похвалим сваког, ко то заслужује. Пре свега, што ми се чини да нам је свима лакше да причамо о лошим особинама иако око нас има много добрих девојчица и дечака. Ево, један од њих је и Борис, па Сергеј, ту су и близанци Ана и Немања, па Тара, па моје најдраже другарице Маша и Милена, Елена... И још много деце вредне хвале.

Мина Смољановић IV/4